

OSUĆ SIĘ (1) *vb pf*

2 sg *praet* -ś sie osuła.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. osuć.

Obsypać siebie; w przen [czym]: O Bogoboyna Mátko/ co fie sftáło? Iże ták prętko fwoie miłe ciáło? Do grubey źiemie kwápiąc fie vpułzczałz? [...] W czym v Małżonká niełáfkęś poczułá? Ześ czárną źiemią w oczách fie ołułá? WisznTr 16.

Formacje współrdzenne cf SUĆ.

TG